

+

جوش پذیری فولادهای زنگ نزن

ترجمه : سیروس یحیی پور

مقدمه :

فولادهای زنگ نزن STAINLESS STEEL به سبب خواص بسیار عالی مهندسی و فیزیکی در صنعت امروز از اهمیت خاصی برخوردارند و همانطور که در متن اصلی آمده، کاربرد این فولادها از صنایع بسیار پیچیده و فضائی تا ظروف معمولی آشپزخانه را دربرگرفته است بهمین علت کمتر تأسیساتی را میتوان یافت که از فولادهای زنگ نزن در ساخت دستگاههای حساس آن استفاده نشده - باشد. از آنجائیکه در اغلب فرآیندهای ساخت جوشکاری بعنوان یک روش اصلی حضور دارد "طبعاً" مسائل و نکات موجود در جوشکاری فولادهای زنگ نزن مورد توجه بسیاری از مهندسين و مجریان صنعتی کشور ما قرار دارد. بهمین جهت با توجه به نکات سودمند و مفید اقدام به ترجمه و مقاله و WELD ABILITY OF STAINLESS STEEL مندرج در کتاب THE PROCEDURE HAND BOOK OF ARC WELDING از انتشارات موسسه LINCOLN چاپ دوازدهم شد. امید است که متخصصین امر و جوشکاران مجرب مترجم را از شواخص احتمالی آگاه و از پیشنهادات خویش ویرا بی نصیب نگذارند.

سیروس یحیی پور
فروردین ۱۳۶۷

جوش پذیری فولادهای زنگ نزن WELDING OF STAINLESS STEEL

فولادهای زنگ نزن با داشتن مجموعه‌ای از خواص خوب مانند مقاومت به خوردگی، استحکام بالا و مقاومت حرارتی عالی که بندرت در دیگر فولادها وجود دارد، گسترش روزافزونی یافته‌اند و کاربرد آنها از ظروف آشپزخانه تا قطعات پیچیده فضائی را دربرمیگیرد. انستیتو آهن و فولاد آمریکا AISI بیش از ۴۰ ترکیب فولاد زنگ نزن را استاندارد کرده و تعدادی را نیز تحت عنوان آلیاژهای مخصوص طبقه‌بندی نموده است. در این مقاله خواص و مشخصات فولادهای زنگ نزن خصوصا " جوش‌پذیری و انتخاب روش جوشکاری و الکترودهای مصرفی مورد بحث قرار گرفته است.

ترکیب شیمیائی

فولاد زنگ نزن به آلیاژی از آهن و کروم اطلاق میگردد که دارای حداقل ۱۱٪ کروم باشد. با افزایش کروم بیش از ۱۱٪ مقاومت به خوردگی در اتمسفر شروع میشود. اما اکثر آلیاژهای زنگ نزن برای بهبود مقاومت به خوردگی و اکسیداسیون در دماهای بالا دارای کروم به مراتب بیشتری هستند. کروم که علت اصلی مقاوم به خوردگی یا ضدزنگ شدن این گروه از فولادها است در ترکیب با دیگر عناصر آلیاژی خواص مکانیکی و فیزیکی فولاد را در حد قابل توجهی افزایش میدهد. نیکل در مقادیر بیش از ۶٪ استحکام مکانیکی و شکل‌پذیری را بالابرده و کمی هم مقاومت به خوردگی را بهبود میبخشد. منگنز در ترکیب با مقدار اندکی نیتروژن اغلب بعنوان جانشینی ارزان برای نیکل بکار میرود. مولیبدن در مقادیر کم استحکام و مقاومت به خوردگی بخصوص خوردگی حفره‌ای را در دماهای بالا افزایش میدهد. سیلیس که بیش از دیگر عناصر استفاده میشود، مقاومت به اکسیداسیون را در دماهای زیاد بوجود می‌آورد. گوگرد و سلنیم خواص خوش تراشی FREE-CUTTING ایجاد میکنند. کلمبیوم، تیتانیوم و تانتالم کاربردها را تشبیه کرده و حساسیت به خوردگی بین دانه‌ای را کاهش میدهند.

طبقه‌بندی AISI از فولادهای زنگ نزن

فولادهای زنگ نزن از ابتدای پیدایش بر اساس میزان کروم و نیکل نام‌گذاری شدند. در نتیجه، اولین آلیاژ متداول که شامل ۱۸٪ کروم و ۸٪ نیکل بود، فولاد ۱۸-۸ نام گرفت. اما با پیدایش آلیاژهای پیچیده‌تر و افزایش تعداد آنها، این روش نامگذاری باعث مشکلاتی که داشت دیگر استفاده نشد و انستیتو آهن و فولاد آمریکا AISI یک سیستم طبقه‌بندی عددی را متداول کرد که همه آلیاژهای قابل قبول و غیر اختصاصی فولاد زنگ نزن را دربر می‌گیرد. در حال حاضر AISI، ۴۴ ترکیب مختلف از فولادهای زنگ نزن را استاندارد کرده است. در این استاندارد به فولادهای زنگ نزن با پایه کرم شماره سری ۴۰۰ اختصاص یافته و ترکیبات نیکل - کرم با سری ۳۰۰ مشخص شده‌اند. فولاد زنگ نزن ۱۸-۸ قدیمی اکنون آلیاژ ۳۰۲ و فولاد با ۱۷٪ کرم آلیاژ ۴۰۳ نامیده میشوند. تنوع در خواص آلیاژهای یک تیپ بوسیله حروفی که در انتهای اعداد می‌آیند مشخص می‌گردد. برای مثال، فولاد زنگ نزن کم کربن از تیپهای ۳۰۴ و ۳۱۶ بصورت ۳۰۴L و ۳۱۶L و فولادهای زنگ نزن خوش تراش با حروف F و S نظیر ۳۰۴F و ۳۱۶L نمایش داده میشوند. گرچه طبقه‌بندی AISI بوسیله اکثر تولید کنندگان برسمیت شناخته شده است است اما هنوز برخی‌ها برای معرفی آلیاژهای خود از روش قدیمی استفاده میکنند.

بعضی از تولید کنندگان برای بهبود خواص مکانیکی و قابلیت ساخت FABRIC ABILITY ترکیب شیمیایی AISI را تغییر داده و اصلاح میکنند، اما با اینحال AISI آنها را مجاز میدارد که بتوانند برای این فولادها بهسازی شده نیز از سیستم طبقه‌بندی AISI استفاده کنند، چون ترکیب این فولادهای اصلاح شده بسیار نزدیک به ترکیب شیمیایی استاندارد است. مزیت اصلی طبقه‌بندی AISI عبارت است از در نظر داشتن ساختار متالورژیکی فولادهای زنگ نزن؛ چون خواص مکانیکی و فیزیکی این فولادها نظیر قابلیت شکل پذیری، جوش پذیری و سخت شونده‌گی بطور عمده متأثر از ساختار متالورژیکی آنهاست.

فولادهای زنگ نزن آوستنییتی

فولادهای زنگ نزن آوستنییتی، فولادهایی با پایه کرم و نیکل هستند که در طبقه بندی AISI در سریهای 200 و 300 قرار دارند. مشخصه و اساسی این فولادها تشبیهت و نگهداری ساختار آوستنییتی از درجه حرارتهای بالا تا درجه حرارت معمولی است. آلیاژ پایه در این گروه فولاد 302 است که دارای ۱۸% کرم و ۸% نیکل بوده و جهت بهبود خواص مکانیکی و فیزیکی علاوه بر کرم و نیکل عناصر آلیاژی دیگری نیز به آن اضافه میشوند. فولادهای زنگ نزن آوستنییتی جوش پذیری خوبی دارند و موارد کاربرد آنها وسیعتر از دیگر فولادهای زنگ نزن است. آن دسته از زنگ نزنهای آوستنییتی که در آنها منگنز و نیتروژن جایگزین بخشی از نیکل شده است در سیستم AISI با سری 200 مشخص میشوند. در جدول [۱] ترکیب شیمیائی این گروه از آلیاژها درج شده است.

جدول [۱] : ترکیب شیمیائی فولادهای زنگ نزن آوستنییتی

طبقه بندی	ترکیب شیمیائی			
	کربن	کرم	نیکل	عناصر دیگر
201	۰/۱۵	۱۶/۰-۱۸/۰	۳/۵- ۵/۵	۰/۲۵N * , ۵/۵- ۷/۵ Mn, ۰/۰۶.P *
202	۰/۱۵	۱۷/۰-۱۹/۰	۴/۰- ۶/۰	۰/۲۵N * , ۷/۵-۱۰/۵ Mn, ۰/۰۶.P *
301	۰/۱۵	۱۶/۰-۱۸/۰	۶/۰- ۸/۰	_____
302	۰/۱۵	۱۷/۰-۱۹/۰	۸/۰-۱۰/۰	_____
302B	۰/۱۵	۱۷/۰-۱۹/۰	۸/۰-۱۰/۰	۲/۰-۳/۰ Si
303	۰/۱۵	۱۷/۰-۱۹/۰	۸/۰-۱۰/۰	۰/۲.P, ۰/۱۵ S(min), ۰/۶۰ Ma (دلخواه)
303Se	۰/۱۵	۱۷/۰-۱۹/۰	۸/۰-۱۰/۰	۰/۲.P, ۰/۰۶ Se (حداقل)
304	۰/۰۸	۱۸/۰-۲۰/۰	۸/۰-۱۲/۰	_____
304L	۰/۰۳	۱۸/۰-۲۰/۰	۸/۰-۱۲/۰	_____
305	۰/۱۲	۱۷/۰-۱۹/۰	۱۰/۰-۱۲/۰	_____
308	۰/۰۸	۱۹/۰-۲۱/۰	۱۰/۰-۱۲/۰	_____
309	۰/۲۰	۲۲/۰-۲۴/۰	۱۲/۰-۱۵/۰	_____
309S	۰/۰۸	۲۲/۰-۲۴/۰	۱۲/۰-۱۵/۰	_____
310	۰/۲۵	۲۴/۰-۲۶/۰	۱۹/۰-۲۲/۰	۱/۵ Si *
310S	۰/۰۸	۲۴/۰-۲۶/۰	۱۹/۰-۲۲/۰	۱/۵ Si *
314	۰/۲۵	۲۳/۰-۲۶/۰	۱۹/۰-۲۲/۰	۱/۵-۳/۰ Si
316	۰/۰۸	۱۶/۰-۱۸/۰	۱۰/۰-۱۴/۰	۲/۰-۳/۰ Mo
316L	۰/۰۳	۱۶/۰-۱۸/۰	۱۰/۰-۱۴/۰	۲/۰-۳/۰ Mo
317	۰/۰۸	۱۸/۰-۲۰/۰	۱۱/۰-۱۵/۰	۳/۰-۴/۰ Mo
321	۰/۰۸	۱۰/۰-۱۹/۰	۹/۰-۱۲/۰	Ti (۵x%C حداقل)
347	۰/۰۸	۱۷/۰-۱۹/۰	۹/۰-۱۳/۰	Cb+ Ta (۱۰x%C حداقل)
348	۰/۰۸	۱۷/۰-۱۹/۰	۹/۰-۱۳/۰	Cb+ Ta (۱۰x%C حداقل اما ۰/۱۰ Ta, ۰/۲۰ Co *)

* مقادیری که بصورت تکی نوشته شده اند بسیار کمتر مقدار عنصر میباشند.

** در صورتیکه چیزی ذکر نشود مقادیر مندرج در ستون "دیگر عناصر" بیانگر حداکثر مقدار آنها است.

فولادهای زنگ نزن آوستینیتی ، انعطاف پذیری خوب ، تنش تسلیم پائین و مقاومت کششی بالائی دارند . بهمین جهت برای روشهای شکل دادن بوسیله کششهای عمیق DEEP DRAWING کاملاً مناسباند . این گروه برخلاف آلیاژهای سری 400 (فولادهای مارتنزیتی) قابل سخت کاری بوسیله عملیات حرارتی نیستند ، اما برخی از آنها قابلیت کار سختی WORK HARDENING خوبی دارند و در اثر سردکاری COLD-WORKING بخوبی سخت میشوند . در حالت آنیل شده غیرمغناطیسی هستند اما در اثر کار سرد کمی خاصیت مغناطیسی پیدا میکنند . فولادهای زنگ نزن آوستینیتی نسبت به سریهای 400 در دماهای پائین CRYOGENIC و درجه حرارتهای بالا از خواص مکانیکی بهتری برخوردارند . در جدول [۲] نمونه ای از مشخصات این فولادها آورده شده است . این فولادها بخصوص وقتیکه تحت عملیات حرارتی حل شدن کارباید ها قرار بگیرند (برای

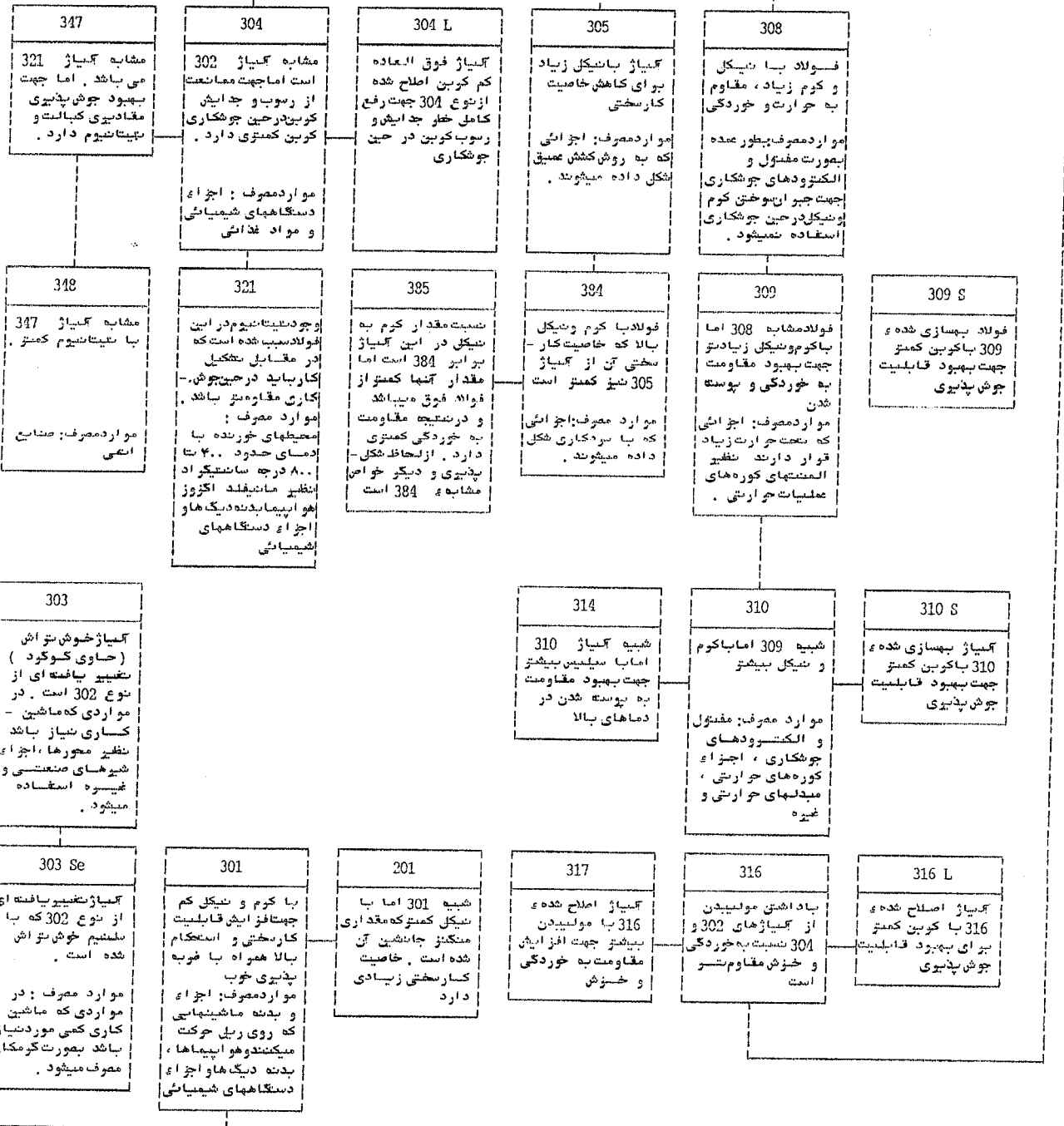
جدول [۲] : خواص مکانیکی فولادهای زنگ نزن آوستینیتی

طبقه بندی	(آنیل شده) دمای معمولی				حداکثر دمای بهره برداری در هوا (فارنهایت)		
	AISI	مقاومت کششی (1000 SPI)	تنش 0.2% تسلیم (1000 PSI)	2in. (in.%)	سختی راکول B	مداوم	موقتی
201		۱۱۵	۵۵	۵۵	۹۰	۱۵۵۰	۱۴۵۰
202		۱۰۵	۵۵	۵۵	۹۰	۱۵۵۰	۱۴۵۰
301		۱۱۰	۴۰	۶۰	۸۵	۱۶۵۰	۱۵۰۰
302		۹۰	۴۰	۵۰	۸۵	۱۶۵۰	۱۵۰۰
302B		۹۵	۴۰	۵۵	۸۵	۱۷۵۰	۱۶۰۰
304		۸۴	۴۲	۵۵	۸۰	۱۶۵۰	۱۵۵۰
304L		۸۱	۳۹	۵۵	۷۹	۱۶۵۰	۱۵۵۰
305		۸۵	۳۸	۵۰	۸۰	۱۶۵۰	.....
308		۸۵	۳۵	۵۰	۸۰	۱۷۰۰	۱۵۵۰
309		۹۰	۴۵	۴۵	۸۵	۱۹۵۰	۱۸۵۰
310		۹۵	۴۵	۴۵	۸۵	۲۰۵۰	۱۹۰۰
314		۱۰۰	۵۰	۴۰	۸۵	.....	.....
316		۸۴	۴۲	۵۰	۷۹	۱۶۵۰	۱۵۵۰
316L		۸۱	۴۲	۵۰	۷۹	۱۶۵۰	۱۵۵۰
317		۹۰	۴۰	۴۵	۸۵	۱۷۰۰	۱۶۰۰
321		۹۰	۳۵	۴۵	۸۰	۱۶۵۰	۱۵۵۰
347		۹۵	۴۰	۴۵	۸۵	۱۶۵۰	۱۵۵۰

* خواص مکانیکی مندرج در این جدول مربوط به تسمه و ورقهای نازکتر از ۴ میلی متر می باشد . خواص میلها و ورقهای ضخیم تر ممکن است قدری تفاوت داشته باشد .

جدول [۳] : مشخصات اساسی فولادهای زنگ نزن آوستینیتی

202	302	302 B
جهت مصارف عمومی مشابه آلیاژ 302 ولی با نیکل کمتر ، مقداری منگنز جانشین نیکل شده است	آلیاژ پایه و گروه موارد مصرف: سازه و سوپاپ ، ظروف آشپزخانه ، فنرها	بخط اول داشتن سلیسین زیادتر از آلیاژ 302 در مقابل پوسته شدن در دماهای بالا مقاومتر است . موارد مصرف: اجزاء کوره های حرارتی ، المانهای برقی و روکشهای مقاوم به حرارت

حل کاربایدها بویژه کارباید کرم ابتدا فولاد را آنیل کرده و سپس جهت ابقاء و نگهداری کربن در محلول جامد آنرا بسرعت سرد (QUENCH میکنند) از دیگر آلیاژهای زنگ نزن در برابر خوردگی مقاوم ترند.

فولادهای زنگ نزن فریتی

این فولادها در طبقه بندی AISI در سری 400 قرار دارند. میزان کرم آنها ۱۴ الی ۲۷ درصد است، اما نیکل ندارند (به جدول [۴] مراجعه شود). نسبت کرم - کربن عامل اصلی در تعیین مشخصات این فولادها است که از گسترش فاز آوستنیت در درجه حرارتهای بالا جلوگیری میکند. چون این آلیاژها بدون آوستنیت بوده و یا مقدار آن بسیار کم میباشد، در اثر سرد شدن سریع از درجه حرارتهای بالا احتمال تشکیل مارتنزیت وجود ندارد. ساختار فریتی آنها تادمای معمولی پایدار میماند. آلیاژهای زنگ نزن فریتی در همه حالات مغناطیسی بوده، معمولاً "سختی ناپذیرند UNHARDENABLE و

جدول [۴] : ترکیب شیمیائی فولادهای زنگ نزن فریتی

طبقه بندی	ترکیب شیمیائی			
	کربن	کرم	منگنز	عناصر دیگر
405	۰/۰۸	۱۱/۵-۱۴/۵	۱/۰	Al ۰/۱- ۰/۳
430	۰/۱۲	۱۴/۰-۱۸/۰	۱/۰	—
430F	۰/۱۲	۱۴/۰-۱۸/۰	۱/۲۵	(دلخواه) ۰/۶ Mo, ۰/۱۵ S (حداقل) ۰/۰۶ P
430FSe	۰/۱۲	۱۴/۰-۱۸/۰	۱/۲۵	(حداقل) ۰/۰۶ P, ۰/۰۶ S, ۰/۱۵ Se
442	۰/۲۰	۱۸/۰-۲۳/۰	۱/۰	—
446	۰/۲۰	۲۳/۰-۲۷/۰	۱/۵	۰/۲۵ N

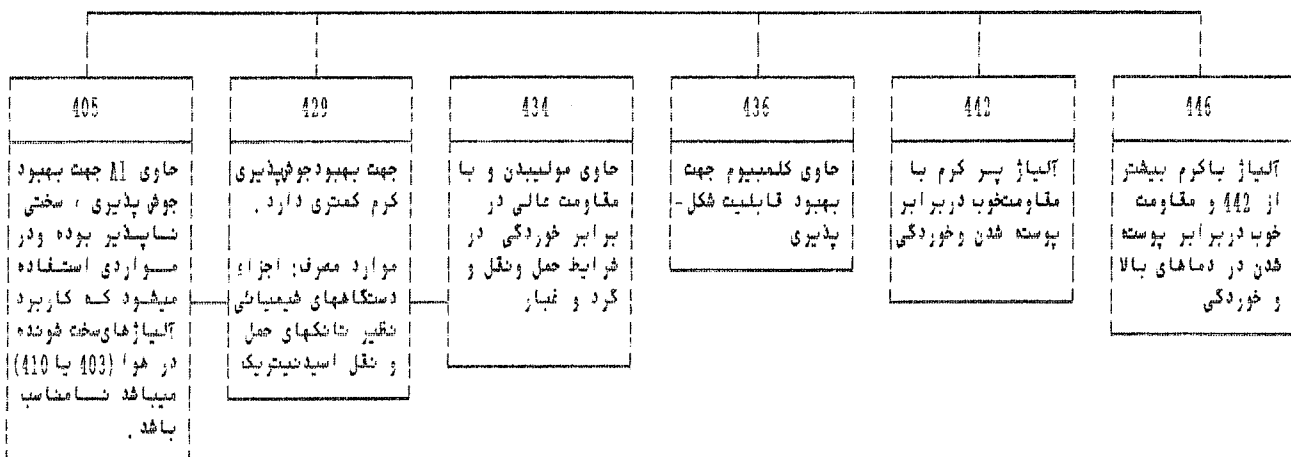
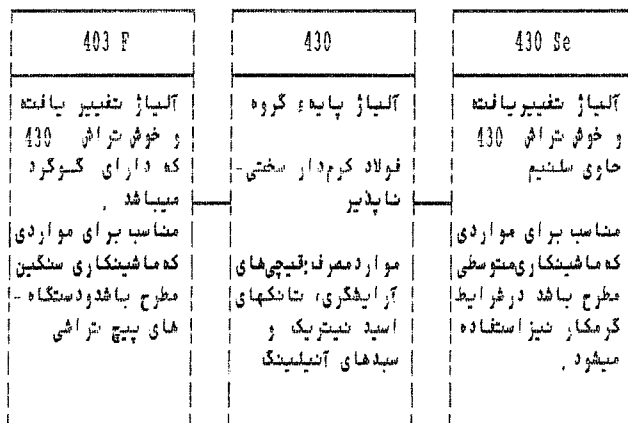
در اجزاء متحرک و دقیق دستگاههای اندازه گیری و دستگاههای شیمیائی که باید در مقابل خوردگی مقاوم باشند، بکار میروند. در جدول [۵] مشخصات مکانیکی این آلیاژها و در شکل [۶] مشخصات اساسی آنها درج شده است.

جدول [۵] : خواص مکانیکی فولادهای زنگ نزن فریتی

طبقه بندی	(آنیل شده) دمای معمولی				حداکثر دمای بهره برداری در هوا (فارنهایت)		
	AISI	مقاومت کششی (۱۰۰۰ SPI)	تنش ۰.۲٪ تسلیم (۱۰۰۰ PSI)	ازدیاد طول 2in. (%)	سختی راکول B	مداوم	موقتی
405		۷۰	۴۰	۳۰	۸۱	۱۴۰۰	۱۴۵۰
430		۷۵	۴۵	۳۰	۸۳	۱۵۵۰	۱۶۵۰
430F		-	-	-	-	-	-
430FSe		۸۰	۵۵	۲۵	۸۷	۱۵۰۰	۱۶۰۰
442		۸۰	۴۵	۲۰	۹۰	۱۸۰۰	۱۹۰۰
446		۸۰	۵۰	۲۵	۸۶	۱۹۵۰	۲۰۵۰

شکل [۶] : مختصات اساسی آلیاژهای فریتی

فولادهای زنگ نزن مارتنزیتی

این گروه نیز در سیستم AISI در سری 400 قرار گرفته‌اند و بسته به نوع عملیات حرارتی محدوده وسیعی از مقاومت مکانیکی و سختی را شامل میشوند. نسبت کربن و کرم این آلیاژها سبب میگردد که فاز آوستنیت در حین سرد شدن از درجه حرارتهای بالا به مارتنزیت سخت بایش از ۶۲ راکول C سختی و بیش از ۲۸۵۰۰۰ پوند براینچ مربع مقاومت کششی تبدیل شود. این آلیاژها در همه حالات مغناطیسی هستند و در مواردی که مقاومت به سایش زیادی لازم باشد نظیر توربینهای بخاروگاز، انواع قیچیهای صنعتی و تیغه‌های برش بکار میروند. مقاومت به خوردگی آلیاژهای زنگ نزن

جدول [۷] : ترکیب شیمیائی فولادهای زنگ نزن مارتنزیتی

AISI	(%)		
403	. / ۱۵	۱۱ / ۵ - ۱۳ / ۰	. / ۵ Si
410	. / ۱۵	۱۱ / ۵ - ۱۳ / ۵	-
414	. / ۱۵	۱۱ / ۵ - ۱۳ / ۵	۱ / ۲۵ - ۲ / ۵ Ni
416	. / ۱۵	۱۲ / ۰ - ۱۴ / ۰	۱ / ۲۵ Mn, . / ۱۵ S (حداقل) . / ۰۶ Mo (opt)
416Se	. / ۱۵	۱۲ / ۰ - ۱۴ / ۰	۱ / ۲۵ Mn, . / ۰۶۰ P, . / ۱۵ Se (حداقل)
420	. / ۱۵ (حداقل)	۱۲ / ۰ - ۱۴ / ۰	-
431	. / ۲۰	۱۵ / ۰ - ۱۷ / ۰	۱ / ۲۵ - ۲ / ۵ Ni
440A	. / ۶۰ - . / ۷۵	۱۶ / ۰ - ۱۸ / ۰	. / ۷۵ Mo
440B	. / ۷۵ - . / ۹۵	۱۶ / ۰ - ۱۸ / ۰	. / ۷۵ Mo
440C	. / ۹۵ - ۱ / ۲۰	۱۶ / ۰ - ۱۸ / ۰	. / ۷۵ Mo

مارتنزیتی بخوبی آلیاژهای فریتی یا آوستنیتی نیست و قابلیت شکل پذیری کم و جوش پذیری متوسطی دارند و برای ممانعت از ترک برداشتن معمولاً لازم است که آننیل شوند اما این آلیاژها را نباید برای مدت طولانی در حالت آننیل شده نگاه داشت زیرا دچار کاهش کرم و خوردگی می شوند.

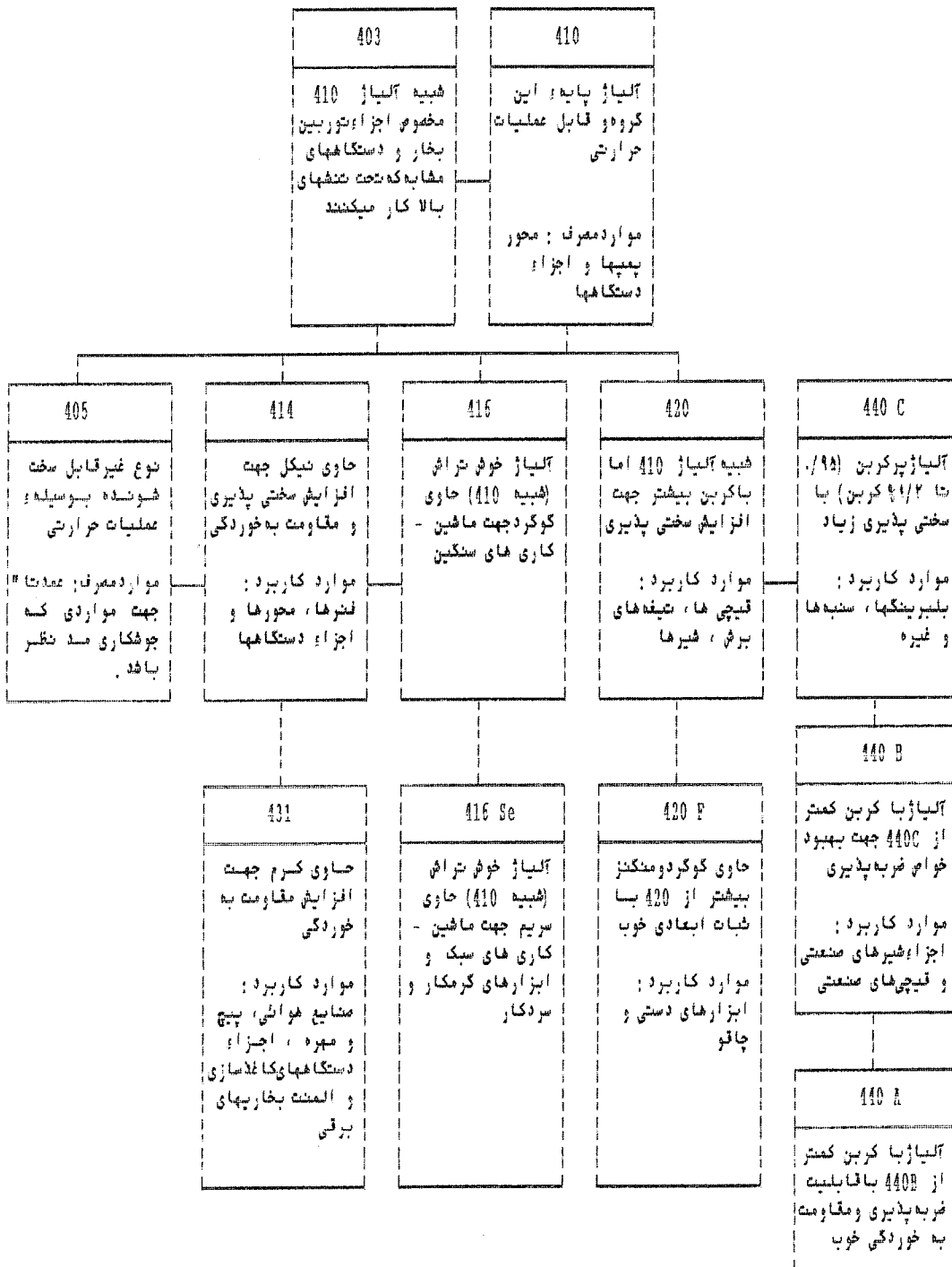
حرارت دادن تا دمای سخت کاری HARDENING (بالتر از خط بحرانی AC1) کاربایدهای کرم را حل کرده و سرد کردن سریع QUENCHING مانع از ترکیب مجدد کرم با کربن میشود. ملاحظه می گردد که با سخت کاری میتوان به حداکثر استحکام و مقاومت به خوردگی دست یافت.

جدول [۸] : خواص مکانیکی فولادهای زنگ نزن مارتنزیتی

طبقه بندی	(آهنیل شده) دمای معمولی				حداکثر دمای بهره برداری در هوا (فارنهایت)		
	AISI	مقاومت کششی (1000 SPI)	تنش 0.2% تسلیم (1000 PSI)	ازدیاد طول 2in. (%)	سختی راکول	مداوم	موقتی
403		۷۵	۴۰	۳۵	۸۲	۱۳۰۰	۱۴۵۰
410		۷۵	۴۰	۳۵	۸۲	۱۳۰۰	۱۴۵۰
414		۱۱۵	۹۰	۲۰	۹۷	۱۳۰۰	۱۴۵۰
416		-	-	-	-	-	-
416 Se		۷۵	۴۰	۳۰	۸۲	۱۲۵۰	۱۴۰۰
420		۹۵	۵۰	۲۵	۹۲	۱۲۰۰	۱۴۰۰
431		۱۲۵	۹۵	۲۰	۲۴ (RC)	۱۵۰۰	۱۶۰۰
440 A		۱۰۵	۶۰	۳۰	۹۵	۱۴۰۰	۱۵۰۰
440 B		۱۰۷	۶۲	۱۸	۹۶	۱۴۰۰	۱۵۰۰
440 C		۱۱۰	۶۵	۱۴	۹۷	۱۴۰۰	۱۵۰۰

تاکنون ۱۱ نوع فولاد زنگ‌نزن مارتنزیتی توسط AISI طبقه‌بندی شده‌اند. آلیاژ پایه این گروه نوع 410 می‌باشد در شکل شماره [۹] خواص اساسی آلیاژهای زنگ‌نزن مارتنزیتی با آلیاژ پایه این گروه مقایسه شده است.

جدول [۹] : مختصات اساسی آلیاژهای مارتنزیتی

جوشکاری فولادهای زنگ نزن

در جوشکاری فولادهای زنگ نزن توجه به ترکیب شیمیایی این فولادها عموماً " مهمتر از خواص مکانیکی آنهاست. با توجه به احتمال ترکیب کرم با اکسیژن و کربن در دمای زیاد جوشکاری در انتخاب فرآیند مناسب می‌بایستی دقت کرد. علیرغم وجود دستگاههای خودکار ونیمه خودکار اکثر عملیات جوشکاری روی فولادهای زنگ نزن به روش جوشکاری الکتروود دستی M.M.A.W انجام میگردد. بهمین دلیل الکتروودهای روپوش دار فولاد زنگ نزن در محدوده گسترده و با آلیاژهای متنوعی به بازار عرضه شده‌اند.

جوش پذیری فولادهای زنگ نزن آوستنییتی

فولادهای زنگ نزن آوستنییتی بهترین قابلیت جوشکاری را بین آلیاژهای زنگ نزن دارا هستند. اما حتی این فولادها نیز محدودیتهایی دارند که در عملیات جوشکاری باید به آنها توجه لازم را اعمال کرد. این آلیاژها دارای ضریب انبساط حرارتی زیادی هستند (بیش از ۵۰٪ بالاتر از فولاد کربنی یا زنگ نزن‌های سری 400) که مستلزم حداکثر دقت جهت حداقل رساندن پیچیدگی و تغییر شکل در سازه‌های جوش شده است. بعضی از فولادهای زنگ نزن آوستنییتی در دماهای بالا مستعد تشکیل فاز زیگما هستند و در اثر ایجاد فاز مذکور احتمال ترکیبگی و خوردگی افزایش می‌یابد. در برخی از آلیاژهای آوستنییتی با ترکیبات متوسط، جوشکاری میتواند سبب حل شدن کاربایدها گردد و این امر مقاومت به خوردگی را بهبود میبخشد.

فاز زیگما و فریت FERITE AND SIGMA PHASE

یکی از محدودیتهای فولادهای زنگ نزن آوستنییتی حساسیت آنها به ترک گرم بعد از جوشکاری است (که گاهی اوقات ترکهای مویی نامیده میشود). این مشکل را میتوان با انتخاب الکتروودهایی که حاوی حداقل فریت باشند

برطرف کرد. فقط الکترودهایی توصیه می‌شوند که حداکثر دارای ۳ الی ۱٪ فریت باشند. مقدار فریت جوش بر اساس ترکیب شیمیایی و کرم و نیکل معادل با استفاده از دیاگرام شفلر قابل محاسبه و تخمین است [شکل ۱۰]. و چون فریت خاصیت مغناطیسی دارد به آسانی از بقیه فلز جوش غیرمغناطیسی قابل تشخیص است.

فاز زیگما یک ساختار کریستالوگرافی است که در فریتهای با کرم زیاد (بیش از ۲۰٪) در دماهای بالا در قسمتهای فریتی آلیاژهای آوستنیتهی غیرهمگن و بندرت در نواحی آوستنیتهی به آهستگی شکل میگیرد. فساز زیگما سبب افزایش سختی شده اما انعطاف پذیری، مقاومت به ضربه و مقاومت به خوردگی را کاهش میدهد. چون این فاز در دمای بین ۵۳۸ تا

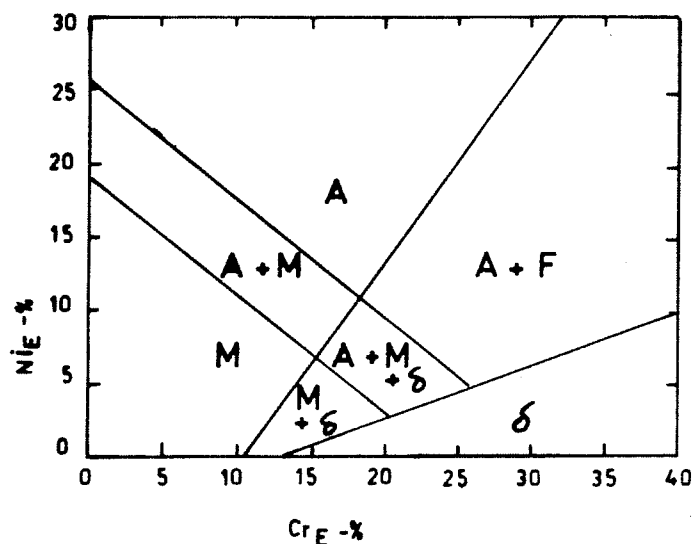
[۱۰]: دیاگرام شفلر

رابطه (۱)

$$\text{معدل کرم} = (\%C) + 2(\%Si) + 1.5(\%Mo) + 5(\%V) + 5.5(\%Al) + 1.5(\%Nb) + 1.5(\%Ti) + 0.75(\%W)$$

رابطه (۲)

$$\text{معدل نیکل} = (\%Ni) + (\%Co) + 0.5(\%Mn) + 0.3(\%Cu) + 25(\%N) + 30(\%C)$$

برطرف کرد. فقط الکترودهایی توصیه می‌شوند که حداکثر دارای ۳ الی ۱۰٪ فریت باشند. مقدار فریت جوش بر اساس ترکیب شیمیایی و کرم و نیکل معادل با استفاده از دیاگرام شفلر قابل محاسبه و تخمین است [شکل ۱۰]. و چون فریت خاصیت مغناطیسی دارد به آسانی از بقیه فلز جوش غیرمغناطیسی قابل تشخیص است.

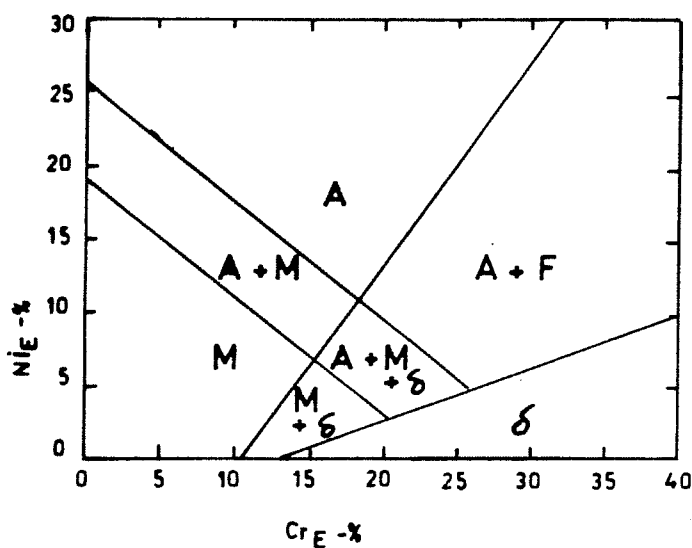
فاز زیگما یک ساختار کریستالوگرافی است که در فریتهای با کرم زیاد (بیش از ۲۰٪) در دماهای بالا در قسمتهای فریتی آلیاژهای آوستنیتی غیرهمگن و بندرت در نواحی آوستنیتی به آهستگی شکل میگیرد. فاز زیگما سبب افزایش سختی شده اما انعطاف پذیری، مقاومت به ضربه و مقاومت به خوردگی را کاهش میدهد. چون این فاز در دمای بین ۵۳۸ تا

[۱۰]: دیاگرام شفلر

رابطه

$$\text{معدل کرم} = (\%C) + 2(\%Si) + 1.5(\%Mo) + 5(\%V) + 5.5(\%Al) + 1.5(\%Nb) + 1.5(\%Ti) + 0.75(\%W)$$

$$\text{معدل نیکل} = (\%Ni) + (\%Co) + 0.5(\%Mn) + 0.3(\%Cu) + 25(\%N) + 30(\%C)$$

۸۷۱ درجه سانتی گراد به آهستگی گسترش می یابد. برای فولادهای آوستنیتی که مدت طولانی در درجه حرارت های زیاد کار کنند، مشکل مهمی محسوب می گردد. در حالت عادی فاز مذکور نمی تواند در حین جوشکاری یا عملیات حرارتی ایجاد شود. این فاز را میتوان با حرارت دادن فولاد تا حدود ۹۰۰ درجه حل نمود.

رسوب و جدایش کارباید CARBIDE PRECIPITATION

هرچند با فولادهای کرم - نیکل (آوستنیتی) امکان دستیابی به جوشهایی با خواص مکانیکی مطلوب وجود دارد، اما گاهی اوقات بالا رفتن دمای این فولادها در حین جوشکاری میتواند خوردگی بین دانه ای را تسریع کند. وقتیکه فولادهای آوستنیتی در حدود ۴۳۰ تا ۷۶۰ درجه سانتی گراد گرم شده یا در این محدوده (محدوده درجه حرارت حساس) به آهستگی سرد شوند، کربن از محلول جامد رسوب کرده (عمدتاً "درمرز دانه ها) و بواسطه میل ترکیبی زیاد با کرم تشکیل کارباید کرم میدهد. این کاربایدها گاهی شامل بیش از ۹۰٪ کرم هستند که عمدتاً "آر از ناحیه مجاور مرز دانه ها میگیرند. در نتیجه میزان کرم مرز دانه ها کاهش یافته و مقاومت به خوردگی فلز در این نواحی بشدت ضعیف میگردد. این پدیده به "جدایش کارباید" موسوم بوده و نوعی از خوردگی که در این حالت تسریع میشود "خوردگی بین دانه ای" نام دارد. فولادهای زنگ نزن با کرم حدود ۱۸٪ و بیشتر نسبت به رسوب و جدایش کارباید حساس هستند. شرایط حرارتی مساعد جهت رسوب و جدایش کارباید، میتواند در حین جوشکاری (به خصوص در جوشهای حجیم، چند پاسه و متقاطع) هم پدید آید.

روشهای ممانعت از رسوب و جدایش کارباید

الف) روش حرارتی

روشهای چندی جهت جلوگیری از رسوب و جدایش کارباید در فولادهای زنگ نزن آوستنیتی وجود دارد. یکی از این روشها حرارت دادن سازه و

جوش شده حدود ۱۰۰۰ تا ۱۲۰۰ درجه سانتی‌گراد جهت حل شدن کاربایدها و سپس سرد کردن سریع آن QUENCHING در محدوده ۷۶۰ تا ۴۳۰ درجه سانتی‌گراد است. به این ترتیب ابتدا کاربایدهای رسوبی حل شده (کربن در ساختار آوستنیتی جذب و کرم در مرز دانه‌ها احیا میگردد) و پس از آن بعلت سرد شدن سریع در محدوده حساس حرارتی، کارباید فرصت تشکیل مجدد را نخواهد داشت. تنها محدودیت این روش احتمال پیچیدگی در سازه‌های جوش شده بخصوص سازه‌های بزرگ میباشد.

ب) استفاده از خواص فولادهای زنگ نزن کم کربن

طریق دیگر پیشگیری از رسوب کارباید، استفاده از فولادها و الکترودهای زنگ نزن فوق العاده کم کربن است که با کاهش میزان کربن، شرایط تشکیل کارباید حذف میگردد. فولادهای زنگ نزن آوستنیتی ۸-۱۸ کربن محلول در فاز جامد را در همه حالات در حد ۰.۲٪ ثابت نگاه میدارند. اگر میزان کربن از حدود ۰.۸٪ تجاوز کند، کارباید به آهستگی رسوب خواهد کرد. بالاتر از میزان فوق در صورتیکه فلز در محدوده حساس حرارتی قرار داشته باشد رسوب کارباید به سرعت انجام می‌گیرد. قیمت پلیت‌ها و الکترودهای زنگ نزن فوق العاده کم کربن کمی بیش از انواع عادی است اما با توجه به نتیجه بسیار خوب آنها بخصوص وقتیکه از جوش در حالت ناتبیده AS-WELD استفاده شود، این اختلاف قیمت می‌ارزد. اگرچه در این حالت نسبت به روش حرارتی مقدار کمی کارباید وجود خواهد داشت اما چندان زیان‌آور نخواهد بود. بعنوان یک نتیجه کلی میتوان گفت، در شرایطی که درجه حرارت بالا (ناشی از جوشکاری یا بهره‌برداری) و خوردگی نتواند وجود داشته باشند، باید از الکترودها و فلزاتی استفاده کرد که ساختار متالورژیکی پایدار دارند.

فولادهای پایدار

فولادهایی که با قرار گرفتن در محدوده $\pm$ درجه حرارت حساس در ساختار متالورژیکی‌شان کارباید کرم به آسانی شکل میگیرد فولادهای غیرپایدار نامیده شده‌اند (مثل فولادهای AISI از نوع 301, 302, 302 B, 304, 309 و غیره) از آنجائیکه رسوب و جدایش کارباید در درجه اول بستگی به مقدار کربن این فولادها دارد انواع 304 و 308 بهترین فولادهای گروه 8-18 جهت جوشکاری هستند. حداکثر مقدار کربن این فولادها 0.08% و دیگر انواع حدود 0.15% میباشد. اگر فولادهای 304 و 308 بصورت تک پاس جوشکاری شوند زمان عبور از دمای بین 76°C تا 43°C درجه کوتاه بوده و فقط مقدار بسیار کمی کارباید میتواند رسوب نماید در نتیجه خوردگی خوردگی بین دانه‌ای در این آلیاژها اتفاق نخواهد افتاد (مشروط به اینکه درجه حرارت بهره‌برداری سازه $\pm$ جوش شده در محدوده $\pm$ حساس نباشد). اگر ضخامت فولاد در حدی باشد که جوشکاری بصورت چند پاسه انجام شود یا در صورتیکه سازه $\pm$ جوش شده در دمای بین 43°C تا 76°C درجه کار کنند (عموماً دمای 65°C درجه سانتی گراد نقطه بحرانی این محدوده است) احتمال رسوب و جدایش کارباید حتی در انواع 304 و 308 نیز بالا خواهد بود. در سازه‌هائیکه در شرایط خورنده مورد بهره‌برداری قرار میگیرند نیز امکان ایجاد خوردگی بین دانه‌ای وجود دارد.

اگر دمای سازه در حین بهره‌برداری به محدوده $\pm$ حرارت بحرانی برسد یا فولاد در شرایط سخت بهره‌برداری کار کند، متداول‌ترین راه جهت جلوگیری از رسوب کارباید استفاده از فولادهای زنگ‌نزن حاوی کلمبیم یا تیتانیوم است. میل ترکیبی این عناصر با کربن بیشتر از کرم بوده و در درجه اول کاربادهای تیتانیوم یا کلمبیم تشکیل میشود در نتیجه کرم آزاد خواهند ماند و مقاومت به خوردگی تضعیف نمی‌گردد.

فولادهای زنگ‌نزن حاوی عناصر فوق به فولادهای پایدار موسوم هستند. آنها در دماهای بالا به خوردگی بین دانه‌ای حساس نیستند و میتوانند در محدوده $\pm$ حساس حرارتی بدون آنکه مقاومت به خوردگی‌شان تضعیف شود مورد

استفاده قرار گیرند. برای بدست آوردن بهترین نتیجه بایستی فولادهای پایدار را با الکترودهائی که خواص مشابه دارند جوشکاری کرد. چون انتقال کلمبیوم بوسیله قوس الکتریکی آسان تر از تیتانیوم میباشد الکترودهای پایدار عموماً " حاوی کلمبیوم هستند .

جوش پذیری فولادهای فریتی

ساختار متالورژیکی این فولادها فریتی است ، فولادهای زنگ نزن فریتی مغناطیسی بوده و قابلیت سخت شوندگی بوسیله عملیات حرارتی را ندارند . آنها در مواردی که مقاومت به خوردگی نسبتاً " خوب با قیمت کم و امکان جوشکاری محدود مورد نظر باشد نظیر سوپایهای اتومبیل و دیگر دستگاههای صنعتی بکار میروند . درجه حرارت جوشکاری سبب رشد دانه ها و تردی این فولادها میشود ، بنابراین اگر جوشکاری فولادهای فریتی اجتناب ناپذیر باشد می بایستی از الکترودهای با پایه کرم STRAIGHT CHROMIUM TYPE مندرج در جدول شماره [۱۱] استفاده شود .

جدول [۱۱] : الکترودها و مفتولهای جوشکاری فولادهای زنگ نزن

نوع فولاد		شرایط بهره برداری	الکتروود روپوشدار	مفتولها و سیم جوشها
کار شده	ریختگی			
201	CF-۸	بدون عملیات حرارتی یا آهنیل شده	E 308	ER 308
202	CF-۲۰			
301				
302				
204				
305				
308				
302 B		بدون عملیات حرارتی	E 309, E 310	ER 309
303		بدون عملیات حرارتی	E 312, E 309	ER 314
303 Se		یا آهنیل شده		
304 L	CF-۳	بدون عملیات حرارتی	E 308 L, E 347	ER 308 L, ER 347

ادامه جدول [۱۱]

نوع فولاد		شرایط بهره‌برداری	الکتروود روپوشدار	مفتولها و سیم‌جوشها
کار شده	ریختگی			
308 L		بدون عملیات حرارتی	E 308 L	ER 308 L
309	CH-۲۰	بدون عملیات حرارتی	E 309	ER 309
309 S			E 309, E 309 Cb	ER 309
310	CK-۲۰	بدون عملیات حرارتی	E 310	ER 310
310 S		بدون عملیات حرارتی	E 310, E 310 Cb	ER 310
316	CF-۸M CF-۱۲M	بدون عملیات حرارتی یا آنتیل شده	E 316, E 309 Cbt	ER 316
316 L	CF-۳M	بدون عملیات حرارتی یا بتنش زدائی شده	E 316 L, E 309 Cbt	ER 316 L
317	CG-۸M	بدون عملیات حرارتی یا بتنش زدائی شده	E 317 t	ER 317
321 321 H		بدون عملیات حرارتی	E 347	ER 321, ER 347
347 347 H 348 348 H		بدون عملیات حرارتی	E 347	ER 347
403 410		آنتیل شده یا سخت شده بدون عملیات حرارتی	E 410 E 308, E 309, E 310	ER 410 ER308, ER309, ER310
405		آنتیل شده یا بدون عملیات حرارتی	E 430 E 308, E 309, E 310	ER 430 ER308, ER309, ER 310
420		آنتیل شده یا سخت شده بدون عملیات حرارتی	E 420 E 308, E 309, E 310	ER 420 ER308, ER309, ER310
430		آنتیل شده بدون عملیات حرارتی	E 430 E 308, E 309, E 310	ER 430 ER308, ER309, ER310
430 Ti		بدون عملیات حرارتی	E 430	430 Ti . ER 430
431		آنتیل شده یا سخت شده بدون عملیات حرارتی	431 E 308, E 309, E 310	431 ER308, ER309, ER310
442		آنتیل شده بدون عملیات حرارتی	442 E 308, E 309, E 310	442 ER308, ER309, ER310
446		آنتیل شده بدون عملیات حرارتی	446 E 308, E 309, E 310	446 ER308, ER309, ER310

جوش پذیری فولادهای زنگ نزن مارتنزیتی

ساختار متالورژیکی این فولادها مارتنزیتی است و خاصیت مغناطیسی دارند و بسته به نوع عملیات حرارتی در محدوده وسیعی از خواص مکانیکی قرار میگیرند. بعضی از این فولادها در برابر پوسته شدن در دماهای بالاتر از ۶۰۰ درجه سانتی گراد مقاومت خوبی دارند و از آنها در شرایطی که سختی یا استحکام بالا همراه با مقاومت به خوردگی مد نظر باشد نظیر تیغ های ریش تراشی، ابزارهای برنده، دستگاهها و لوازم جراحی و غیره استفاده میشود. سرد شدن سریع پس از جوشکاری سبب بالارفتن سختی و ایجاد تردی در نواحی اطراف جوش شده و تمایل به ترک برداشتن افزایش مییابد. جهت کاهش احتمال ترکیدگی این فولادها بخصوص فولادهای حاوی بیش از ۱٪ کربن و ضخامت بیشتر از ۳ میلی متر پیش گرمایش قبل از جوشکاری ضروری است. زمانیکه سازه های جوش شده مارتنزیتی جهت بهبود خواص مکانیکی تحت عملیات حرارتی قرار گیرند، جوشکاری با الکترودهای با پایه کرم STRGHT CHROMIUM TYPE که در جدول شماره [۱۱] ذکر شده الزامی است.

انتخاب الکتروود در شرایطی که از عملیات حرارتی استفاده نشود

در صورتیکه از فولادهای زنگ نزن فریتی و مارتنزیتی در حالت جوش ناستابیده AS-WELD استفاده گردد، باید با الکترودهای آوستنیتی نظیر E 308, E 309, E 310 که در مقابل ترک برداشتن و ضربه مقاوم ترند جوشکاری شوند. اما در انتخاب الکترودهای مذکور اختلاف در ضریب انبساط حرارتی، اختلاف رنگ و دیگر خواص مکانیکی میبایستی مورد توجه و دقت قرار گیرد.

پیش گرمایش و پس گرمایش

فولادهای زنگ نزن آوستنییتی بدون پیش گرمایش بهتر جوش میشوند و استفاده از پیشگرمایش بجز مواقعی که کاهش تنشهای انقباضی در فولادهای ضخیم یادر جوشهای با درجه مهار بالا HIGHLY RESTRAINED مدنظر باشد، اثرات مثبتی ندارد.

عدم استفاده از پیش گرمایش، پائین نگه داشتن دمای قطعه در حین جوشکاری واجتناب از حرکات زیگزاکی الکتروود زمان ماندن در درجه حرارت بحرانی (۴۳۰ تا ۶۷۰ درجه سانتیگراد) را کاهش میدهد و در نتیجه رسوب و جدایش کارباید به حداقل میرسد. فولادهای زنگ نزن آوستنییتی بااستثناء زمانی که عملیات حرارتی آنلینینگ جهت حل کردن کارباید های کرم ضروری باشد، نیازی به پس گرمایش بعد از جوشکاری ندارند.

اگرچه جوش پذیری فولادهای زنگ نزن مارتنزیتی بخوبی انواع آوستنییتی نیست اما قابلیت جوشکاری دارند. پیش گرمایش این فولادها اغلب ضروری است چون در حالت جوش نانتابیده AS-WELD ناحیه تحت تاثیر حرارت آنها از مارتنزیت سخت تشکیل شده که ترد و شکننده میباشد. بعنوان یک قاعده کلی در فولادهای تا ۱٪ کربن نیازی به پیش گرمایش و پسگرمایش نیست. در فولادهای با کربن در حدود ۱٪ تا ۲٪ پیش گرمایش معادل ۲۶۰ درجه سانتیگراد و با کربن بیش از ۲٪ پیش گرمایش ۲۶۰ درجه و آنیل بعد از جوشکاری لازم است.

در صورت نیاز به عملیات سخت کاری و بازپخت TEMPERING این امر باید بلافاصله بعد از جوشکاری انجام گیرد. گاهی کاهش سختی میتواند با حرارت دادن در حدود ۶۵ تا ۷۵ و سپس سرد کردن در هوا بدست آید. برای آنیل کامل، قطعه کار بایستی در حدود ۸۱ تا ۸۷ درجه سانتیگراد گرم شده و تا ۶۰۰ درجه در کوره و پس از آن در هوا سرد گردد.

جوش پذیری فولادهای زنگ نزن فرییتی ضعیف تر از دیگر انواع میباشد. حرارت ناشی از جوشکاری در نواحی تحت تاثیر حرارت سبب دانه درشت شدن فریت میشود. این فریت ها انعطاف پذیری و ضربه خوری پائینی دارند و با مقدار کمی

مارتنزیت که احتمال تشکیل آن وجود دارد سختی را بمیزان قابل توجهی افزایش می‌دهند. گرچه با استفاده از پس گرمایش سختی کاهش می‌یابد اما در هر حال خواص دانه‌های درشت فریت مطلوب نخواهد بود. پیش گرمایش فولادهای فریتی تنهشای انقباضی را کاهش داده و از ترک برداشتن جلوگیری می‌کنند. فولادهای نازک نیازی به پیش گرمایش ندارند و پیش گرمایش قطعات ضخیم‌تر از ۶ میلی‌متر یا بیشتر باید با توجه به ضخامت و درجه مهار RESTRAINED درز اتصال صورت گیرد. در حین جوشکاری فولادهای زنگ نزن خوشتر اش بعلت وجود عناصری نظیر فسفر، گوگرد و غیره احتمال ایجاد حفره‌های گازی و جدایش ناخالصی‌ها بسیار زیاد است. این مشکل را میتوان با انتخاب الکتروود مناسب و استفاده از الکتروودهایی که بخوبی خشک شده و فاقد رطوبت باشند برطرف کرد.

فولادهای زنگ نزن سختی پذیر رسوبی PRECIPITATION-HARDNING STAINLESS STEELS

سه دسته از فولادهای زنگ نزن سختی‌پذیر رسوبی با ترکیبی از خواص مطلوب عرضه شده‌اند که در دیگر آلیاژها وجود ندارد و تعدادی از این فولادها که به آلیاژهای پیر سخت شونده AGE-HARDENING موسوم هستند کلیه این خواص نظیر خواص مکانیکی خوب، مقاومت به خوردگی و قابلیت کارپذیری عالی را با هم دارا هستند.

این گروه در مواردی که استحکام بالا (از ۱۲۵۰۰۰ تا حدود ۳۰۰۰۰۰ پوند بر اینچ مربع بادر نظر گرفتن نوع عملیات حرارتی)، مقاومت به ضربه، مقاومت به خوردگی (مقاومت به خوردگی این فولادها مشابه آلیاژهای 302 و 304 میباشد) و مقاومت به اکسیده شدن در درجه حرارت‌های زیاد مورد نیاز باشد، بکار میروند و در زمره فولادهای کارپذیر استحکام بالا قرار دارند. سخت کاری رسوبی PRECIPITATION HARDENING یکی از روشهای اصلی در جهت افزایش استحکام و سختی یک آلیاژ است.

سخت کاری رسوبی معمولاً طی سه مرحله عملیات حرارتی انجام میشود که عبارتند از :

- گرم کردن بمنظور حل کردن و یکنواخت کردن فازها SOLUTION TREATMENT
- سرد کردن سریع RAPID COOLING
- حرارت دادن مجدد کنترل شده (پیرسختی) CONTROLLED REHEATING (AGING)

اولین مرحله (عملیات حرارتی محلولی) عبارت است از حل کردن ترکیبات و اجزائی که در درجه حرارت معمولی نامحلول هستند. این مکانیسم رامیتوان با قابلیت حلالیت بیشتر نکما در آب گرم نسبت به آب سرد مقایسه کرد. مرحله دوم (سرد کردن سریع) سبب میشود که فازهای حل شده فرصت تجزیه نداشته و بصورت محلول در دمای معمولی باقی بمانند. این حالت گاهی محلول جامد فوق اشباع SUPER SATURATED SOLID SOLUTION نیز نامیده میشود. سومین مرحله عبارت است از حرارت دادن فلز جوش فوق اشباع تا درجه حرارت پیرسختی نسبتاً " پائین (حدود ۵۰۰ درجه سانتی گراد) برای حدود یکساعت. مجموع مراحل فوق سبب رسوب یکنواخت ذرات میکروسکوپی عناصر یسا ترکیبات ویژه در ساختار فلز میشود و سختی و استحکام را افزایش میدهد.

سه گروه فولادهای زنگ نزن سختی پذیر رسوبی عبارتند از: مارتنزیتی، آوستنیتی و نیمه آوستنیتی ترکیب شیمیائی این آلیاژها در جدول شماره [۱۲] و خواص و کاربرد آنها در جدول شماره [۱۳] آمده است.

گروههای نیمه آوستنیتی معمولاً در ساخت ورقهای نازک بکار میروند زیرا ساختار آوستنیتی (قبل از سخت کاری) آنها فرم پذیری خوبی را داراست. گروههای آوستنیتی و مارتنزیتی غالباً جهت تولید شمش و ورقهای ضخیم استفاده میگردند. اما باید در نظر داشت که این جداسازیها مرز مشخص و روشنی نداشته و هر سه گروه برآ تولید فرمهای دیگر نیز مورد استفاده قرار میگیرند.

جدول [۱۲] : ترکیب شیمیایی آلیاژهای زنگ نزن سختی پذیر سوری

آلیاژ	مصرف کربن فیسیلیاتی (%)							
	C	Mn	Si	Cr	Ni	Al	Mo	Other
نیمه سولفات آلومینیومی								
17 - 7 PH	۰/۰۹ (حد اکثر)	۱/۰ (حد اکثر)	۱/۰ (حد اکثر)	۱۴/۰-۱۸/۰	۴/۵-۷/۷۵	۰/۷۵-۱/۵	-	-
PH15 - 7Mo	۰/۰۹ (حد اکثر)	۱/۰ (حد اکثر)	۱/۰ (حد اکثر)	۱۴/۰-۱۴/۰	۴/۵-۷/۷۵	۰/۷۵-۱/۵	۲/۰-۳/۰	-
AM - 350	۰/۱۲ (حد اکثر)	۰/۹۰ (حد اکثر)	۰/۵۰ (حد اکثر)	۱۴/۰-۱۷/۰	۴/۰-۵/۰	-	۴/۵-۳/۲۵	۰/۱۰ N
AM - 355	۰/۱۵ (حد اکثر)	۰/۱۵ (حد اکثر)	۰/۵۰ (حد اکثر)	۱۵/۰-۱۴/۰	۴/۰-۵/۰	-	۴/۵-۳/۲۵	۰/۱۰ N
PH14- Mo *	۰/۰۴	-	-	۱۴/۰	۸/۰	۱/۲	۴/۳	-
مستحضر پیوسته								
W زنگ نزن	۰/۱۲ (حد اکثر)	۱/۰ (حد اکثر)	۱/۰ (حد اکثر)	۱۴/۰-۱۸/۰	۴/۰-۸/۰	۱/۰ (حد اکثر)	-	۱/۰ Ni (حد اکثر) ، ۰/۲ N (حد اکثر)
17 - 4 PH	۰/۰۷ (حد اکثر)	۱/۰ (حد اکثر)	۱/۰ (حد اکثر)	۱۵/۵-۱۷/۵	۲/۰-۵/۰	-	-	۴/۰-۰/۵ Cu ، ۰/۱۵-۰/۲۵ Cb
15 - 5 PH	۰/۰۷ (حد اکثر)	۱/۰ (حد اکثر)	۱/۰ (حد اکثر)	۱۴/۰-۱۵/۵	۳/۵-۵/۵	-	-	۲/۵-۵/۵ Cu ، ۰/۱۵-۰/۲۵ Cb
414 Ti	۰/۰۸ (حد اکثر)	۱/۰ (حد اکثر)	۰/۷۵ (حد اکثر)	۱۰/۵-۱۲/۵	۱/۵-۳/۵	-	-	۰/۷۵ Ni (حد اکثر)
Almar 363	۰/۰۵ (حد اکثر)	۰/۲ (حد اکثر)	۰/۱۵ (حد اکثر)	۱۱/۰-۱۲/۰	۴/۰-۵/۰	-	-	۱۰x C Ni (مقتل)
PH13- 8Mo *	۰/۰۴	-	-	۱۲/۵	۸/۰	۱/۱	۴/۲	-
AM - 362 *	۰/۰۴	-	-	۱۴/۵	۴/۵	-	-	۰/۸ Ni
Custom 455*	۰/۰۴	-	-	۱۲/۰	۸/۵	-	-	۰/۴ Cb-Pa, ۱/۲ Ni, ۲/۰ Cu
آلومینیومی								
A 286	۰/۰۴ (حد اکثر)	۱/۰-۲/۰	۰/۴-۰/۱۰۰	۱۴/۵-۱۴/۰	۲۴/۰-۲۸/۵	۰/۳۵ (حد اکثر)	-	۱/۰-۱/۵ Ni, ۰/۱۰-۰/۵ V
17 0 10 P	۰/۱۰-۰/۱۴	۰/۵۰-۱/۰۰	۰/۴۰ (مقتل)	۱۴/۵-۱۷/۵	۹/۷۵-۱۰/۷۵	-	-	۰/۲۵-۰/۳۰ P
HNN	۰/۸۰	۳/۵۰	۰/۵۰	۱۸/۵۰	۹/۵۰	-	-	۰/۲۵ P

جدول [۱۳] : مشخصات و کاربرد آلیاژهای سختی‌پذیر رسوبی

مشخصات	کاربرد
مارتنزیتی : مقاومت به خوردگی بالاتر از زنگ‌نزن مارتنزیتی داشته و در کلیه حالات مغناطیسی است . نیازی به پیش‌گرمایش و پس‌گرمایش جهت جوشکاری ندارد .	اجزاء شیره‌های صنعتی ، چرخ و دنده‌ها ، محورها و میل‌ها منعل‌کننده چرخ زنجیر دستگاههای راهسازی
آوستنیتی : مقاومت به خوردگی این گروه از اغلب آلیاژهای زنگ‌نزن بالاتر است . دماهای زیاد بالاتر از ۶۰۰ درجه مقاومت به ضربه عالی دارد . غیرمغناطیس بوده و در حالت آنیل شده بارعایت ملاحظاتی قابل جوشکاری است .	چرخهای توربین ، بدنه موتورهای جت و تیغه‌های پوش
نیمه آوستنیتی : مقاومت خوردگی بالاتر از زنگ‌نزن مارتنزیتی دارد . در حالت سخت شده ساختار مارتنزیتی و در حالت آنیل شده ساختار آوستنیتی دارد . نیاز به عملیات حرارتی جهت جوشکاری ندارد .	بدنه و هواپیما ، مخازن تحت فشار ، زنجیر - نقاله و اجزاء دستگاههای تحت ضربه

گروه نیمه آوستنیتی

ساختار میکروسکوپی گروه‌های نیمه آوستنیتی در حالت عملیات محلولی SOLUTION HEAT TREATMENT تحت تاثیر ترکیب شیمیایی آنها قرار دارد . ساختار آوستنیتی نرم اجازه میدهد که روشهای مرسوم و قابل استفاده در شکل دادن فولادهای ۸-۱۸ در اینجانب نیز بکار گرفته شوند . چون این فولادها قابلیت کارسختی بالایی دارند در فرم‌دهی پیچیده یا کششهای عمیق ممکن است که نرم کردن متوسطی لازم گردد . ساختار آوستنیتی بوسیله عملیات حرارتی قابل تبدیل به مارتنزیت بوده و حداکثر مقاومت پس از پیرسختی بدست می‌آید .

جوش‌پذیری فولادهای نیمه آوستنیتی سخت شده رسوبی خوب می‌باشد و نیازی به پیش‌گرمایش و پس‌گرمایش جهت جوشکاری ندارند و به آسانی با اکثر فرآیندهای جوش قوسی و مقاومتی قابل جوشکاری هستند . البته به منظور کاهش میزان آلومینیوم جوش و غلبه بر سرخ‌شکنی HOT-SHORTNESS توصیه میگردد که از

روشهای جوشکاری در پنهان گاز محافظ (MIG, TIG) در جوشهای تنگ پاسه استفاده شود. حرارت ناشی از جوشکاری سبب آنیلینگ و آوستنیته شدن فلز مجاور جوش میشود. بنابراین بدون توجه به ساختار اصلی فولاد، ناحیه تحت تاثیر حرارت و فلز جوش در حالت ناتهپیده AS-WELD هر دو ساختمان آوستینتی دارند. بهمین دلیل این فولادها را میتوان در هر حالتی بدون نیاز به حرارت دادن مجدد یا کنترل درجه حرارت بین پاسی یا سرعت سرد شدن جوشکاری کرد. برای بدست آوردن حداکثر مقاومت در جوشهای ذوبی لازم است از الکتروود یا مفتولهایی استفاده شود که ترکیب آنها شبیه فلز اصلی بوده و حداقل ۹۰ تا ۹۰٪ مقاومت آنها را داشته باشند.

گروه مارتنزیتی

این آلیاژها ساختار مارتنزیتی تمپرشده دارند که در حین سرد شدن از درجه حرارت عملیات محلولی SOLUTION TREATMENT (۱۰۰۰ تا ۸۰۰ درجه سانتیگراد بسته به ترکیب آلیاژ) شکل میگیرد. این ساختار قابلیت ماشینکاری و شکل پذیری خوبی دارد و پس از پیرسختی AGE HARDENING بین ۴۸۰ تا ۶۲۰ درجه سانتیگراد استحکام و سختی آن افزایش مییابد. جوش پذیری آلیاژهای مارتنزیتی سخت شده رسوبی عموماً عالی است و بواسطه کربن ناچیز در مقابل ترک برداشتن حساس نیستند. چون با افزایش کربن جوش خطر ترک برداشتن گرم شدت میگیرد در جوش فولاد مارتنزیتی به فولادهای کربنی یا کم آلیاژ بایستی دقت کرد که حداقل امتزاج دو فلز صورت گیرد.

استفاده از پیش گرمایش جهت ممانعت از ترک برداشتن یا افزایش سختی آلیاژهای مارتنزیتی پیرشونده ضروری نیست اما اجزای ضخیم یا درزهای با درجه مهار بالا HIGHLY RESTRAINED JOINTS معمولاً برای بهبود چقرمگی و انعطاف پذیری قبل از جوشکاری در دمایی بالاتر از دمای پیرسختی حرارت داده میشوند.

سازه‌های تحت ضربات سنگین را از فولادهای PH 15-5 یا PH 13-8 Mo که ضربه پذیرترند میسازند. همانطور که در کلیه فولادهای استحکام بالا باید از تنشهای پسماند، شیارهای پرنشده و شکافهای مویی اجتناب کرد. در جوشکاری این فولادها نیز بدون در نظر گرفتن حد سمجی TUGHNESS کلیه شیارهای UNDERCUT موثر بایستی پریا برطرف شوند.

گروه آوستنییتی

ساختار آوستنییتی زنگ نزن های سخت شونده رسوبی در درجه حرارت معمولی پایدار میباشد. جوشکاری این آلیاژهای اغلب بسیار مشکل بوده و برای ایجاد یک جوش موفق و خوب لازم است که از فرآیند TIG استفاده شود و حداقل حرارت به فلز در حین جوشکاری منتقل گردد. جوشکاری بصورت چند پاسه (بدون حرکت جانبی الکتروود و کرده ملایم) و عملیات حرارتی محلولی پس از جوشکاری توصیه میگردد.

جوشکاری فولادهای با ۴ تا ۶٪ کرم

هرچندگاهی از اوقات فولادهای با ۴ تا ۶٪ کرم در گروه فولادهای زنگ نزن طبقه بندی میشوند، اما در حقیقت آنها زنگ نزن نیستند. مقاومت به خوردگی این آلیاژها حدود ۴ تا ۱۰ برابر و مقاومت به اکسیداسیون آنها ۳ تا ۸ برابر فولادهای نرم معمولی است. این فولادها مقاومت بسیار خوبی در برابر اکسید شدن و خوردگی توسط گوگرد در دمای حدود ۶۰۰ تا ۶۵۰ دارند و در خطوط انتقال نفت داغ و دیگر دستگاههای پالایشی که در درجات بالا کار میکنند نظیر مبدلهای حرارتی، شیرها و خطوط بخار استفاده میشوند. نکته جالب در این آلیاژها قابلیت شدید سختی پذیری در هوا است که بستگی به نسبت کرم و کربن آنها دارد. این موضوع فلز جوش و ناحیه آن تحت تاثیر حرارت را مستعد سخت شدن میسازد مگر آنکه از پیش گرمایش قبل از جوش و آنیل جزئی یا تنش زدائی بعد از جوشکاری استفاده شود. معمولاً مقدار مولیبدن این آلیاژها در حدود ۰.۵٪ یا بالاتر است.

مولیبیدن در کیفیت فیزیکی فولاد در درجه حرارت معمولی چندان موثر نیست اما طبق بعضی از آزمایشات استحکام و مقاومت به خوردگی را در دماهای بالا به میزان زیادی افزایش میدهد.

اگر بخاطر شرایط بهره‌برداری خواص یکسانی از جوش و فلز اصلی مورد نظر باشد بعنوان یک قاعده کلی میتوان از الکترودهای E 502-15 یا E 502-16 AWS: استفاده کرد. جوش حاصل از این الکترودها حاوی تقریباً ۴ تا ۶٪ کرم میباشد و پیش‌گرمایش یا پس‌گرمایش نیز ضروری است. در صورتیکه استفاده از پیش‌گرمایش و پس‌گرمایش مد نظر نباشد و یا امکان آن وجود نداشته باشد، الکترودهای E 309 یا E 310 AWS: توصیه میشوند. اگرچه در اینصورت ناحیه تحت تاثیر حرارت سخت و شکننده خواهد شد اما چون فلز جوش نسبتاً نرم و انعطاف پذیر است، سازه و جوش شده ضربه‌ها و تنشهای متوسط را تحمل خواهد کرد.

جهت استفاده از هر یک از الکترودهای ۴ تا ۶٪ کرم باید از جریان DC.EP (جریان یکنواخت الکتروود مثبت) استفاده کرد و نظیر جوشکاری فولادهای زنگ نزن طول قوس را کوتاه نگه داشت. الکترودهای E 502 حاوی مولیبیدن میتوانند برای جوشکاری هر نوع فولاد ۴ تا ۶٪ کرم بکار روند.